

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ

ઃ ઃ ઃ

પુરેતાક રૂસ રૂ.

આરમ

સંવત ૨૦૦૬.

અંક ૮ મો.

તા. ૧૫-૩-૫૨

કાલઘુણ

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૩-૦-૦ પાસેજ સહિત.

મંદિરાચિ:-

શ્રી જેન આત્માનંદ સભા,
તાવનગર.

અનુકૂળ ખણ્ડ કા.

૧ સામાન્ય જિન સ્તવન. ... ... (લે. પા. શ્રી દક્ષવિજયજી ગણિ) ૧૦૬
૨ આચાર્ય ભગવાન મહાબી ક્ષમાશ્રમથ અર્દુદરિનો સમય. (લે. મુનિરાજશ્રી જાન્મૂવિજયજી) ૧૧૦
૩ સભાની કાર્યવાહી માટે ખાસ અભિપ્રાય ૧૧૪
૪ સિદ્ધસેન હિવાકરની કૃતિઓ. ... (લે. પ્રે. હીરાલાલ ૨. કાપડીયા એમ. એ.) ૧૧૫
૫ ચંદ્રાષ્ટ્ર જિન સ્તવન સાર્થ. ... (ડા. વલ્લભજાસ નેથુસીમાઈ-મેરણી) ૧૧૭
૬ માનવહેઠ. ... ... (શ્રીમતી કમળાખણેન સૂતરીયા એમ. એ.) ૧૧૯
૭ શ્રી તીર્થંકર ચરિત (સચિત્ર) મંથ માટે મળેવાં નિદાન મુનિમહારાજેના અભિપ્રાયો.) ૧૨૦
૮ વર્તમાન સમાચાર. (સભા) ૧૨૧
૯ સ્વીકાર સમાલોચના. (, ,) ૧૨૩

નભ નિવેદન.

(અમારા માનવંત સસાસદોને)

ગયા વર્ષમાં ને એ અંથે બેઠના આપવા આત્માનંદ પ્રકાશમાં જણાવેલ હતું, તે અને અંથે-માંથી એક પણ અંથ, પ્રેસની ફંડક અનિયમીતના, ડિયા ટકાઉ કાગળોની અછતને લઈ મળવામાં થતી ઢીલ, ચિત્રો માટે ઝણેડા અનાવવા બધાર ગમોથી તૈયાર થતું આવતાં થતો વિશ્વાંન વગેરે કારણોથી પ્રગત થઈ રહ્યા નહિં, પરંતુ હાલ આ માસમાં તે માંહેનો એક જૈન કથારતન કોષ અંથ માન પુરુષ થતાં પ્રકટ થયો છે, એટલે આવતા વર્ષમાં બાકોનો અંથ કે બીજા છ્યાતા અંથો (તે પણ ધણું ખોટા હોવાથી) ક્યારે પૂરુષ છ્યાંધ રહેશે તે ઉપરોક્ત કારણોથી કંઈ શકાય તેવું નથી, તેથી ૧. કથારતન કોષ અંથ કિંમત રૂ. ૧૦-૦-૦ બીજો તૈયાર થયેલ શ્રી તીર્થંકર ભગવંત સચિત્ર ચરિત્રો રૂ. ૬-૦-૦ (સુંદર કળાની દૃષ્ટિ અનુપમ) ડ અનેકાંતવાદ રૂ. ૧-૦-૦ ૪ બાંકિત ભાવના નૂતન સ્તવન સંગ્રહ રૂ. -૦-૮-૦ મળી કુલ એ ચાર અંથો રૂ. ૧૭-૮-૦ ના સ. ૨૦૦૭-૨૦૦૮ અને વર્ષે માટેના બેટ આપવાના છે. જેથી તે જેરવલે ન જય તેથી પોર્ટરેજ રજીસ્ટર (પેકોંગ) પૂરતું રૂ. ૧-૧૨-૦ તું તી. પા. કરીને ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ ના રોજથા કુમસર બેટ મોકલવાનું શકે કરાવામાં આવશે જેથી દેરેક સલાસદ બંધુઓએ તે સ્વીકારી લેવા તરદી લેતી. બીજા વર્ગના લાઘુ મેળનોને તે ખારા પ્રમાણે બેટ આપવાના છે તે પણ શકે થશે. લાવનગરના સભાસદ બંધુઓએ ઉપરનું નિવેદન વાંચી સભાના એઝીસે આવી લઈ જવા તરદી લેવી.

અમારા આત્માનંદ પ્રકાશના વાંચકોને પરમાત્માના દર્શનનો નવો અધ્યોત્ત્ત્વ લાભ.

પરમહૃપાતુ સાક્ષરવર્ય મુનિરાજશ્રી જાન્મૂવિજયજી મહારાજ હાલ માલેગામ બિરાજે છે. તેઓ-શ્રીના દક્ષિણ હિંદુના વિહાર દરમ્યાન પ્રાચીન તીર્થો-મંદિરામાંની પ્રાચીન લગ્ન, ચમત્કારિક જિનેશ્વર ભગવંતેની પ્રતિમાઓના ફોટો લેવરાવી જૈન સમાજને દર્શનનો લાભ અવાર-નવાર લેવરાવે છે, તેજ રીતે હાલમાં શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ભગવાનની (આલાપુરના) પ્રાચીન લગ્ન પ્રતિમાનો ફોટો લેવરાવી શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશમાં દાખલ કરી જૈન સામાજ પરમાત્મા શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ પરમાત્માના દર્શનનો નિરંતર લાભ લે તેવી આજ્ઞા કરવાથી આ અંકમાં તે પૂજય પરમાત્માનો ફોટો સુક્રવામાં આવ્યો છે.

ભાવાપુર (વરાડ) નિવાસી શેડ સોનલાલભાઈ પોપટલાલ તરફથી
શ્રી સંધને હર્ષનાર્થે બેટ.

ભાવાપુર મંડન શ્રી ચિંતામણી પાર્થનાથ ભગવાન
(૨૦૦૭ ના જેઠ શુદ્ધ ૫ ના રોજ કળથારોપણુ મહેતસવ પ્રકંગે
દેવાયેલ તસ્વીર)
પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનાંહ સભા ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકારિ.

... પ્રકારિકા:—શ્રી કૈતુ આત્માનંદ સભા-બાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૮.

ઇંગ્રિષ.

પુસ્તક રૂપ મણ.

વિકાર સં. ૨૦૦૮.

:: તા. ૧૫ મી માર્ચ ૧૯૫૨ ::

આંકડે ૮ મણ.

સામાન્ય જિન સ્તવન. [અનુલાન]

— ૩૬૬ —

(મે તો તુમસે બધી રહુ-એ રાહ)

મે તો જિનજી ! અજી ઝરું, જિનજી અજી ઝરું;
દર્શન તુમ્હારા ખ્યારા, હીળુંએ દર્શન તુમ્હારા ખ્યારા. (૧)

દર્શન તુમ્હારા ખ્યારા, સહા મેરે પાપોંડા કાઠનહારા;
દર્શન તુમ્હારા હિલારા, સહી મેરે હુંઘોડા દાલનહારા;
વિન્દ શ્વરન કે જિનજી સહારા,

હીળુંએ દર્શન તુમ્હારા ખ્યારા. મેં તોં (૨)

શરન તુમ્હારા ખ્યારા, સુઝે હે હો જિણુંદા ! મંગલકારા;
શરન તુમ્હારા ઉદારા, સુખકારા જગસિંધુ અહોઝ નિહારા;
નેમિ-બાવળુય-દક્ષ-સહારા,

હીળુંએ શરન તુમ્હારા ખ્યારા. મેં તોં (૩)

— ૫. શ્રી દક્ષવિજયજી ગણિ

આચાર્ય ભગવાન મહિવાદિક્ષમાશ્રમણ
અને ભર્તૃહરિનો સમય

ਲੇਖਕ:— ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਮੁਨਿਰਾਜ ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਂਧੂਰਿਜ਼ਾਲ

જીનશાસનપ્રભાવન તાર્કિંદિશિરોમણું આચાર્યપ્રવર શ્રીમહૃવાદિક્ષમાશમણુણના સમય વિષે તેમણે રચેલ નયાયકથાંથ્યમાં કોઈ ચોક્કસ ઉત્તેખ નેવામાં આવતો નથી, પરંતુ પ્રભાવકચરિત્રકાર શ્રીપ્રમાણદસ્તરણાએ પ્રભાવકચરિત્રના વિજયસિદ્ધસ્તુપ્રવર્બન્ધમાં આ, શ્રીમહૃવાદીના સમય વિષે જાણું છે ૩—

श्रीवीरवत्सरादथ शताष्टके चतुरशीतिसंयुक्ते ।
जिर्ये स मछुवादी वौद्धांस्तदुव्यन्तराश्रापि ॥ ८३ ॥

“ શ્રદ્ધારીનિવાખુથી ૮૮૪ વરે” (અર્થાત વિક્રમ સં. ૪૧૪માં) બોલ અને બોલઅત્તરહેઠેને તે ભલ્લવાણીએ જીત્યા । ”

આ કાન્તિ વખતે પ્રલાષકચરિત્રકાર શ્રીપ્રભાયન્દ્રસુર સામે અવસ્થ ડાઢ એવી પરંપરા હશે કે જેને આવારે તેમણે મહુનાદીએ ઓછો ઉપર વિઝ્વ મેળગ્યાનો સમય વિકલ્પ સં. ૪૧૪ જાણ્યાયો છે. આ ઓમહુનાદીએ રચયા મંત્રો પરી એક સાત નયચક્રમંથ જ અત્યારે મળી શકે છે. જો કે નયચક્રમંથ પણ મૂલકે નષ્ટ થઈ ગયો જ અત્યારે માનવામાં આવે છે, જ્ઞાન એવા ઉપર સિહસ્રિરઙળિવાદિક્ષમાશ્રમણ નામના (વિકલ્પની છદ્રી-માત્રમી થતાણીના) અચાયેં રચેલી ‘ન્યાયાજ્ઞમાતુસારિલી’ નામની ૧૮૦૦૦ સ્લોકપ્રમાણુ રીતા કે મળી આવે છે તેમાંના ભૂગનાં પ્રતીકાને બેચા કરીને તેમજ ભીજુ પણ અનેકવિધ સામગ્રીના આધારે આપણે મુખ્યમંથને ધ્વના અણે તૈયાર કરી રહીએ તેમ છીએ. આ નયચક્રના અંતર્ગતનું મેં અનેક વાર પરિશીળન કર્યું છે. તેમાં કે કે અન્ય અંદરાને તેમજ તેમાં પાડ્યેનો ઉદ્વેખ કરવામાં આવ્યો છે તે અધ્યા એટલાં વધ્ય પ્રાર્થીની છે કે-તેની સથે ઉપર જાણુંલે વિકલ્પ મં. ૪૧૪નો ડાઢપણું રીતે વિરોધ આવી શકતો નથી. જે કાર્ય નિરોધના કર્યાના આવતી હારી તે જાતૃહુરિના સમય સાથે આવતી હારી, કારણ કે નયચક્રમાં શ્રીમહુનાદીએ જાતૃહુરિની અનેક કરિકાયો વાક્યપદીય નામના જાતૃહુરિના અંયમાથી ઉકૂલ કરી છે.

આ ભર્તુલિતા સમય વિષે ભર્તુલિતા અથોમાં તેમજ બ્યાન ડોછ આરતીય અથોમાં ડોછ ચોક્કદ ઉલ્લંઘ જોવામાં આવતો નથી. ચીની યાત્રી ઈતિહાસે ભારતર્થમાં પદ્યંટ કર્યા પણ તેનો સરવરાની નાંબડુધે એક અંથ ચીની 'લાયામાં લગભગ દર્શીના દિન' મા લાગ્યો છે.

१ आ मर्युं छम्भीय लापांत्र Dr. J. Takakusuએ કરેનું છે અને તેનું નામ A record of Buddhist religion practicised in India and the Malaya Archipelago (published by the Oxford University.) એ પ્રમાણે ७. આ છમ્ભીય ઉપરથા કાશીની નગરીઓથી અભા તરફથી એક હિંદુ લાપાંત્ર પણ મળે થયું છે.

તેમાં તેણે જરૂરિના સંખ્યાઓ જણાયું છે કે જરૂરિ નામે એક થત્તાદારી મહાન ભૌષ પણિત હતો. તે સાત સાત વાર ઔદ્ધબિકૃત અન્યો હતો. અને સાંસારિક મોકથી મિક્ષુલનો ત્યાગ કરીને ઇની પણો ગૃહશ્રદ્ધ અનતો હતો. તેનું મૃત્યુ થયે આજે ૪૦ વર્ષ થયાં છે. ” ધૃતિસંગે આ વૃત્તાંત ખર્ચીસન ૧૬૧ માં કખ્યો હોવાથી અધા જ ઐતિહાસિક સંશોધણામે ધૃતિસંગના આ કથનને આધારે જરૂરિનું મૃત્યુ નિર્વિવાહ રીતે ખર્ચીસન ૧૫૦ માં થયું છે અને તે આધારે તેમણે ઓનાં પણ જણા મયોડારેનો સમય નક્કી કરી નાખ્યો છે. ધૃતિસંગના કથનની સંખ્યા વિષે-વિષાદનીંતરાના વિષે ધણી આશ્વાં ઉપયોગ થયે એવું હોવા છતાં પણ એવો વિષે આગે જ વિચાર કરવામાં આવ્યો છે.

‘જરૂરિ શ્લોવાદી બૌદ્ધ પણિત હતો’ આ વાત ડોધ રીતે માની શક્ય તેમ નથી, કારણ કે જરૂરિનું વાક્યપદીય જોતા એ વૈદિકશિરોમળિ અને અર્દીતાદી હતો એ સ્પષ્ટ જોખ શક્ય છે. પાછળથી તેણે ધર્માપરિવર્તન ક્ર્યાં હોય એવો ડોધ પણ સ્થળે નિર્દેશ મળતો નથી.

જરૂરિ મહાવૈયાકરણ વસુરાતનો શિષ્ય હતો, એમ વાક્યપદીય કાંડ ભીજાના દીકામા પુરુષરાજે જણાયું છે. આ શ્રી મહલ્લવાદીએ પણ, નયવક્રમાં ઇતિ મર્તુહયાર્દિમતતમ્। વસુરાતસ્ય મર્તુહર્યુપાધ્યાયસ્ય મતં તુ તથા એવું તાવદ્ મર્તુહયાર્દિર્દ્શનમયુક્તમ्। યચ્ચ વસુરાતો મર્તુહર્યુપાધ્યાય.....એ પ્રમાણે જરૂરિના ઉપાધ્યાય તરીકે વસુરાતનો ઉલ્લેખ અનેદ્વાર કર્યો છે. ખર્ચીસન ૫૬૦ આસસામાં પરમાર્થી કે ને ઉજાજિયનીનો પણિત હતો અને ચીતમાં જઘતે રહ્યો હતો. તેણે ચીની લાખમાં વસુઅંધુનું ચન્દ્રિ લખ્યું છે. તેમાં તેણે જણાયું છે કે—“મહાવૈયાકરણ વસુરાતે વસુઅંધુએ રચેવા અલિધર્મકોશમાં વ્યાકરણ સંઅધી હોષે જણાયા હતા. એટથે વસુઅંધુએ હોષેનો પરિકાર કરવા માટે વસુરાત સામે એક ગ્રંથ અનાંયો હતો” આ વાતને એવા જ વિદ્યાનો સ્વીકારે છે, તેમજ જરૂરિ આ વસુરાતનો શિષ્ય હતો. એમ પણ આધા જ સ્વીકારે છે છતાં વીજી-ચોથી શનાંદીમાં થયેવા વસુઅંધુના સમકાલીન વસુરાતના શિષ્ય જરૂરિનું મૃત્યુ ખર્ચીસન ૧૫૦ માં સંભાળી જ શી રીતે શકે એ વાતનો બાબ્યે જ ડોધએ વિચાર પણ કર્યો છે. અવસત, આ વિસંગતિને દૂર કરવા માટે ડૉ. જે. ટક્કુશુઅ (J. TAKAKUSU) રોયત એસિયાટિક સોસાયટી, જાંનના જર્નલના સને ૧૬૦૫ના અંકમાં Date of Vasubandhu નામના એક લેખમાં પ્રયત્ન કર્યો છે, પરંતુ તે અર્થહીન છે. ડૉ. ટક્કુશુઅ કહેવું છે કે—“જરૂરિને વસુરાતનો પરંપરાશિષ્ય માનવાથી એ વિસંગતિ ટળી જશે.” પરંતુ પરંપરાશિષ્ય માનવાનું કંઈ જ ગારણું નથી. નયચક્રમાં ‘જરૂરિના ઉપાધ્યાય’ તરીકે વસુરાતનો ઉલ્લેખ જોતાં ડોધપણ રીતે જરૂરિને વસુરાતનો પરંપરાશિષ્ય માની શક્ય નહિં. સંભવ છે કે-ડોધ ભીજે જરૂરિ નામોને પ્રાણ પણિત હોય અને ધર્મિણે ભૂલથી તેનો મહાવૈયાકરણ વાક્યપદીયકાર જરૂરિ સાથે નામ-સામ્યથી અને માની લીધો હોય. આથી ડેટાક વિદ્યાનો જરૂરિના સમય વિષે અત્યંત શાંકાશીલ હના.

પરંતુ આ આખતમાં અત્યંત સુંદર પ્રકાશ પાડ્યું અને તદ્વાનું જ એક નિશ્ચયાત્મક પ્રમાણી આંધું છે કે ને તદ્વાનું આશર્થજનક છે અને ભારતીય દર્શાનસાહિત્યના ધર્તિધાસમાં નનો જ પણકો કરનારું છે.

૧. આ ચરિત્ર તોઢ-પો નામના હેંદે પનમાં મસિદ થયું છે. સને ૧૬૦૪, જુલાઈ

बौद्ध आचार्य द्विनागे के Father of the Buddhist Logio ना नामथी प्रसिद्ध छ अने के वसुअधुरो शिख हो तेह प्रमाणसमुच्चय नामना एक भडान् दर्शनिः अंयंती रथना करी छे. आनां ६ प्रकाशो छे. तेना उपर द्विनागे स्वेष्टवृत्ति पञ्च रथेती छे. इति उपर जिनेंद्रध्युद्धिये विशालाभलवती नामनी ६००० प्रेक्षाप्रभाष्य दीपा लघेती छे. (जिनेंद्रध्युद्धिये समय धर्मसिन सातभी राताभिमां भानवामां आवे छे.) आ अधा ज अथो अत्यारे संस्कृत भाषामां नष्ट थह गया भानवामां आवे छे. परंतु सङ्गार्थे आ अधा अथेतुं लगभग १००० वर्ष पूर्वे बौद्ध साधुओं द्विनेन भाषामां करेतुं भाषांतर मणी आवे छे. बौद्धसाधुओं अने पठितों नाना-मोटा फलरो। अथेतुं द्विनेनभाषामां भाषांतर करेतुं छ. आ भाषांतरो अनो अवस्थित होय छे के अे भाषानो अवस्था कर्या पछी अपश्च ऐ अे भाषांतरो बांधीमे तो आपश्च लगभग अनुं लागे के आपश्च मूण संस्कृत ज वाची रखा क्षीगे. आ भाषांतरानां ऐ विभाग छे: एकतुं नाम बृक्त-इग्नरू छे. आमां युद्धनां वयनउपे मनाता अथेतो संभद्ध छे. भीज विभागतुं नाम बृस्तन्डग्नरू छे. आमांस्तोत्र तन्य, व्याकरण, दाय, दोष, न्याय, नाटक, छांद, वैदिक, ल्योतिष, स्त्रवृत्ति वगेर फलरो नाना-मोटा अथेतो भंगद छे. बृस्तन्डग्नरू नामना भीज विभागमां वय पेटा विभागे छे. तेमा त्रीज पेटा विभागतुं नाम मदो-डग्गेल (Mdo) छे. आमां चे (=८५) नं अस्ती पेथीमां प्रभाष्यसमुच्चय, तेती स्वेष्टवृत्ति, न्यायप्रवेश, विकासपरीक्षा वगेर द्विनागरचित अथो तेमज धर्मकीतिंदृत प्रभाष्य-विनिश्चय, हेतुपिण्ड, प्रभाष्यवातिंक वगेर वगेर अनेक अथेतां भाषांतर छे. तेम ज रे (=११५) नं अस्ती पेथीमां विशालाभलवती नामना प्रभाष्यसमुच्चय दीक्षातुं द्विनेन भाषांतर छे. नयनक-ना संशोधनमा अत्यंत ज्ञरी होवाथी आ अथो भें लंडनी हनीआ ओरीसनी वायथ्रीमांथा त्यांना लायथ्रीरीयन श्री थेम्पसनना सैजन्यवा तेम ज भद्रसनी आहयरना (थिमेसोक्लिव) लायथ्रीमांना मुनाना ग्रेइसर विद्वार्द्ध श्री वासुदेव विध्यनाथ गोप्ये M. A. Ph. D. ना सौजन्यथी मेलव्या छे. विद्वानेते आश्वर्य थशे के आ प्रभाष्यसमुच्चयना प भा अपेहपरिवर्णनां अत्यागमां शब्दार्थां यर्था करतां द्विनागे भर्तुहरिता वाक्यपूर्वीयना भीज कुंडनी १५६ भी तथा १५७ भी कारिका उधृत करी छे. आनी अनतरथिका आपतां श्रीकाकार जिनेंद्रध्युद्धिये विशाला-भलवती दीपाना ३३० B नं अरना पानामां खचिंतु ग्रू-बोर-छ-शस्स नैम्स लज्जगृस्ते। जि स्कद्गु भर्तुदरिस्यिस्स स्प्रस्स अम ज्याऊयुं छे, संस्कृतमां तेनो अर्थ कवचित् सुख्या अव्ययेषु प्रवृत्तिः। यथाऽऽह भर्तुदरिः अवो याय छे. अट्टें अे ऐ कारिकाओ भर्तुहरिता अ छ अने द्विनागे ते उधृत करी छे, अमां सेतामान थांकने रथान नथी. अ एं जानिकाओ ई के द्विनागे वाक्यपूर्वीयमाथा उधृत करी छे ते नाचे प्रभाष्ये छे:—

द्विनेन भाषांतर

थिग्सू-प दङ्ग नि छोग्सू-प यिन्।

छु-सोग्सू-नैम्सू-ल जौद-ध्येद नि।

ग्रङ्गू-दङ्ग छङ्ग दङ्ग द्वियवूसू-नैम्सू-ल।

मूण संस्कृत

विन्दौ च समुदाये च

वाचकः सलिलादिषु।

सङ्क्षया-प्रमाण-संस्थान-

१ आ अधा अथेतां अतुक्तमिथुका (इतिहास) लेनिनआन्ड (रक्षिया), क्रान्स तथा जापानी प्रसिद्ध थर्ज छे.

શ્રી ભવત્વપાદી અને ભર્તુંહરિનો સમય અને સલા માટે અભિપ્રાય.

૧૧૪

હ્તોસ-પ-મેદ-પર ડજુગ-પર-બ્યેદ્દ |
દ્વાચિષ્ઠસ્ત્વલુ-ખ-ડોગ-યત-લગ-ર્ણ્મસ્સ |
લગત્-પર-ચર્ચ લ ગજ ડજુગ-પ |
દે-યિ યન-લગ-લ સ્થ-નિ |
ડજુગ-પ દ્વિમગ્સ્સ-પ મ યિન્ તે |

આ અને કારિકાઓ વાક્યપદીપમાં ભીન કાંડમાં આ પ્રમાણે છે:

સંસ્થાનવર્ણવિયવૈરિંશિએ ય: પ્રયુજ્યતે | શાબ્દ: તસ્યાવયવે
સંખ્યાપ્રમાણસંસ્થાનનિરપેક્ષઃ પ્રવર્તતે | વિન્દૌ ચ સમુદ્દર્યે ચ વાચક: સલિલાદિષુ ||૧૫૬||

આ અને કારિકાને હિન્નાગે ક્રમ અનુભૂત કરી છે. ૧૫૭ મી કારિકાના ટિથેટના ભાષાંતરમાં પૂર્વિં-ઉત્તરિંનો જે વ્યુક્તમ જેવામાં આવે છે તે ટિથેટનભાષામાં તેથા પ્રકારની વાક્ય-રચના થતી હોવાથી ટિથેટન ભાષાંતરકારોએ કરેલો છે. ધ્યે ડેકાણે ટિથેટ ભાષાંતરકારો ટિથેટનભાષાની પદ્ધતિને અનુસરીને મુળ સંસ્કૃતવાક્યરચનાના ક્રમમાં ફેરફાર કરી નાખે છે.

આ એ કારિકા ઉપર જિનેંદ્રયુદ્ધિએ ધર્ષી વિસ્તૃત યીકા વધી છે. તેનો થોડા પ્રારંભને ભાગ આ જાતનો છે—

છુ-સોગ્ખ-ન્રમસ-લ શેસ-પડિ-સોગ્ખ-પડિ સ્પ્રસ્સ સ-લ-સોગ્સ-પ-યોજ્ખસ-સુ-ગ્રહુઙ્-દો | ગ્રહ્સ-લ-સોગ્સ-પ-લ-મિ-બ્રહ્તો-સ-પ-જિદ-કિયસ્-ન લ-શાસ-ન્રમસ-લ ગચ્ચો-બોર્ડ ડજુગ-પ-જિદ દુ સ્તોન-તે | આતું સંસ્કૃત આ પ્રમાણે છે-સલિલાદિષુ ઇતિ ‘આદિ’ શાબ્દેન પૃથ્વીદિપરિગ્રહ: | સંજ્ઞ્યાદિનિરપેક્ષત્વેન અવયવેષુ મુખ્યા પ્રવૃત્તિરેષ દર્શયતે |

ઉપરના વખતાણી એ ૨૫૪ છે ૩-વાક્યપદીયની રચના પ્રમાણુસભુદ્ધય પહેલાં થયેલી છે. પ્રમાણુસભુદ્ધયકાર હિન્નાગે વસુઅંધુનો સાક્ષાત્ ક્ષિષ્ણ હોવાથી અને વસુઅંધુનો સમય વિભિન્ની ચોથી શાતાણી આસપાસ હોવાથી હિન્નાગેનો પણ એ જ સમય છે. ભર્તુંહરિનો થતું વસુરાત વસુઅંધુનો ક્રમકાળીન હોવાથી ભર્તુંહરિ અને હિન્નાગે અને સમકાળીન વિદ્ધાને છે. હા, અનેમાથી હાધ એક નાના-મોટા હોવા સંભવે છે, પણ છે તો સમકાળીન જ. આરતીય ધ્રતિહાસમાં આ એક મહાત્મની વરતુ છે, કારણ કે ભર્તુંહરિનું વાક્યપદીય એ એવો ભક્તનોને અંથ છે કે સેંકડો અંથેમાં એની કારિકાએ. ઉદ્ઘૂત કરવામાં આવી છે એટલે તે તે ભયકારોને પરપરથા તેમજ અન્યપ્રમાણીયા અભે તે પ્રાચીન સમય સિદ્ધ થતો હોય તો પણ તેમના અંથમાં ભર્તુંહરિના વાક્યપદીયની હાધ પણ ધરિકાનો અંથ માત્ર પણ જેવામાં આવે કે તરત જ ચૈતિહાસિક હંતિસંગે જણાવેલા ભર્તુંહરિના છસ્તીસત ૬૫૦ મૃત્યુસમયને પ્રમાણભૂત માનીને તે તે ભયકારોને સત ૬૫૦ પણ મુક્તી હે છે અને એ રીતે ધર્થીવાર પરંપરાદી પ્રમાણોને અન્યાય થયો છે.

૬૫ આપણે ભર્તુંહરિના સમય નિર્ણેની માન્યતા જાહી જ નાભવી જોઈએ. ધર્તિસંગનો તથાકથિત સમય વાક્યપદીયકાર ભર્તુંહરિને લાણુ પાડી શકાય તેમ નથી, એટલે હા તો ધર્તિસંગના વચનને અસહ્ય માનવું જોઈએ અથવા તો જો તેમાં નથ્યાંથ હોય તો એ ભર્તુંહરિ આજે જ કાધ ભર્તુંહરિ હો અને ધર્તિસંગે ભૂખથી તેને મહાવૈયાકરણ ભર્તુંહરિ તરીકે નામસામ્યથી માની લીધો હો એમ માનવું યુક્ત લાગે છે.

આચાર્યાંશી ભવત્વપાદીએ ભર્તુંહરિના વાક્યપદીયની અનેક કારિકાઓની નયાંકમાં સમા-

નિરપેક્ષ: પ્રવર્તતે ॥

સંસ્થાનવર્ણવિયવૈ-

વિશિષે ય: પ્રયુજ્યતે

શાબ્દ: તસ્યાવયવે

જ પ્રવૃત્તિદ્વષલભ્યતે ॥

सोबता हरी छे, परंतु उपर जग्यावा मुख्य अर्तुहुरितो समय चोथी शतांधी आसपास सिल्ह घटो होवाथी अगवान भद्रवाहीचे औळो उपर विजय भेगवतो ने विजय सं. ४१४ ने समय प्रभावक्यरित्वकरे जग्यावो छे तेमां अर्तुहुरिता समयथी डाई पछु प्रकारनी आवा आवती नथी.

विहानो आ संज्ञंधमा जे डाई विशेष प्रकाश पाउरो तो धब्बा आहारपूर्वक हुं तेने वधावी लधक्ष.

वीज पछु अनेक भयेनां वाढेयेनी नयचक्कमां समालेयना करवामां आवेली छे परंतु ते भयेथा धब्बा प्रभ्यीन द्वावाथी आ. श्री भद्रवाहीना सं. ४१४ ना समयमां तेनाथी डाई विशेष आवतो नथी. दर्शनिक अने ऐतिहासिक इतिहासी नयचक्कमां धर्षी भद्रवती सामओ लरेला छे. नयचक्कमां एवा केटलीये चर्यायें. छे के जे आण्ये ज अन्यत्र जेवा भगे छे. नयचक्कमां एवा अनेक अंदेनां नामो तथा वाढेये जेवामां आवे छे के जेतुं आरतीय भतिहासमां नाम-निशान पछु रह्युं नथी. आपव्यते नयचक्कमां सर्वप्रथम ज ते संज्ञंधी जग्यावा भगे छे. अचार्य श्री. भद्रवाही क्षमाश्रमधूने आ भद्रान् नयचक्क नामो दर्शनिक अंदं सिंहस्त्रिवादिगणि क्षमाश्रम-शुनिरचिन न्यायागमानुसारिणी नामनी अतिविस्तृत दीक्षा साथे ज्ञावनगरती श्री जैनआत्मानंदसक्षा तरक्षी थेंडा वापतमा प्रगट थवानो छे.

सं. २००७

आश्विन कृष्ण नवमी
मु. मालेगांव (जिल्हा-नाशिक)

मुनिराजश्री भुवनविजयान्तेवासी
मुनि जम्बूविजय

आ सभानी कार्यवाही भाटे अभिप्राय.

ता. ४-२-१६५२

आ सभाना हालमां थेवेत भानवंता चेट्रन पुष्यप्रभावक, शेठ चीमनलाल-

भाई भगनलाले सभा भाटे आपेक्षा प्रशंसापात्र अभिप्राय.

श्री जैन आत्मानंद सभा ज्ञावनगरता सेहडी साहेब भानवंता गांधी वद्वालदासकांड.

की. सेवक चीमनलाल भगनलालता प्रथाम. तमारो काशण भज्यो. धजा दिवसीये भेग्यार धवा छूऱ्या हती ते पूरी थध छे. ३. ५०१) रोठल इतेवंद झवेरभाइने लां भरावा छे ने ३. १०१) श्री ज्ञावनरिज्यशुल जैन पाठ्यालाना वाढेह मेन्हर, तरीडे तेमना तरक्षी भरावा छे. छूऱ्या हती ते भद्रान् साहेब ज्ञावनविजयशुल अवे सेन्डकर्ट रोठना उपाश्रये चोभासुं भिराजेला छे, तेमनी सभानी द्वानक्षित भाटे अनुभेदना भणी. तमारो काशण भज्यो ने दुवरती तमारा प्रत्ये लागणी थध हे आवा निस्वार्थी काम करनार आपणी ज्ञेत्रीनी जेटवी संरथा छे तेमां होय, तो आपणी ज्ञेत्रीनी संरथाओ डेटवी आवण वधे तवी लागणी थध. तमारो रिपोर्ट बोर्ड दिवसे भज्यो, ते वाचाने तो तमारा प्रत्ये भरतक नभी पड्युं. भारा तमने आशीर्वद छे के तेमां लुवो त्यां सुधी आवा निःस्वार्थी कार्ये करो. भीजुं जे पाठ्यालाना इपीया १०१) भरावा छे तेमां तमारा तरक्षी जेटवा भनी शेठ तेटवां पुरांडा भेडी आपत्रा भेडी भावानी करेला. द्विटा तेमज ज्ञावनविजयान्त सभा तरक्षी भानवामा आ०९५ परंतु तेमां आपणे शुं आपी दीर्घुं छे के आपणी जाहेर भज्यर करवा.

ओज. की. सेवक

शाह चीमनलाल भगनलाल
अरमन सीलवरवाणा भुंधार

सिद्धसेन हिवाकरनी कृतिएँ।

अने अना

अल्यास माटेनां साधनो

(संभकः—प्रो. हीरालाल र. कापडिया एम. ए.)

(१)

सिद्धसेन नामना के अनेक मुनिवरो थए
गया छे ते सौमां सिद्धसेन हिवाकर मायानमां
प्राचीन छे अम अचारे तो भनाय छे. अमना
छवनरेखा पांच प्राचीन प्रश्नधोने आधारे सन्मति-
प्रकरण्युनी प्रस्तावना (पृ. ४४-६०)मां आदेखाइ
छे. अमो जिनदासर्गाई भद्रतर करतां दोहसे अंक
वर्ष जेटका तो प्राचीन छ ७८. अटके ए हिसाए
आ प्रतिकामूर्तिनी रथनाओ लगलग पंदरसो वर्ष
जेट्यानी नो प्राचीन गणाय न. आ रथनाओ सामान्य
डाटिनी नथा अटके अना अल्यास माटे विशिष्ट
साधनोनी अपेक्षा रहे छे. अ साधनो विषे हुं
निर्देश करे ते पूर्वे अमना भनाती कृतिएँ नी
नोंध लाउं हुः—

(२) सम्भाष्यरथ

(३) न्यायवतार

(४) द्वात्रिंशाह-द्वात्रिंशिकामाना उपदेश
२१ द्वानिशिकामो.

(५) कल्याणुमहिस्तोत्र

(६) शक्तस्तव

(७)

हुरिलदस्त्रिए पांचवत्थुगनी गा. १०४७मां
सिद्धसेनने 'श्रुतकेवली' कही गेनी पठीनी गायामां

१ तत्वार्थसूत्रना कर्ता उभास्यातिने मैसुरुना
नगर नावुकाना अंक शिवादेखमां 'श्रुतकेविदेशीय'
इत्था छे. शास्त्रालयनते माटे पथ आ विशेषबु
वपरायुं छे.

अमना कृतिनो सम्भाष तरीके उल्लेख कर्यो के.
निसीष (उ. १)नी युष्मियुमां जिनदासर्गाईमे
'र्द्धनयानप्रभावक' अथे गणावतां सिद्धिवि-
षिष्युन्यनी साथे आ कृतिनो सम्भाष नाम रजू क्षुं छे.
विशेषमां अमण्डे क्षुं छे ३-आ कृतिनो अथं अष्टु
करतारने दाथे यतनापूर्वक अक्षिप्त वरतुतुं सेवन
थाय तो पथ अंग अमायितना आभी नथा. वज्ञ
आना जेवा 'र्द्धनयानप्रभावक' शास्त्र अष्टुवा
माटे के क्षेत्रमां विशेषी राज्य होय तो त्यां जवानी
क्षट अपाई छे के जेथी सुतनो विच्छेद न थाय.
आ प्रकारती भद्रतरपूर्वु कृतिने डेट्काके सम्भाषि-
महातर्के पथ कहे छे. अना विश्वत दीका अहित
करायेला संपादनमां अना संपादकामे अने सन्मति-
तर्के अ नामे न ओणायातां सन्मतिप्रकरणु
उहेल छे. आ अष्टुवरलद्वीमां १६६ पवमां
वथु कांडमा रसायेली कृति छे. पहेला कांडमां नयो
अने समभंगीतुं निष्पथ छे; थीजमां गान थाने
प्रभाषु किंवा उपयोग विषे आदेखन छे; अने
थोजमां गुणार्थिक नय मानवो के क्षम ? अहा अने
तर्कंती सीमा क्या सुधी छे ? भरी भेादाई शेमा छे ?
शासनभक्ति ते शेतुं नाम ? ध्लाहि विषयो नीउ-
पथे रजू कराया छे. अनेकातिरात्मु वैगानिक पद्धतिए
पृथक्करणु करी आ विषयनी पूरती अष्टुवट करनारा
अंगोमां आ आघ अने अमगण्य स्थान लोगवे छे.

'वादिमुख्य' भद्रतवादामे सम्भाष्यरथलु उपर
संस्कृतमां दीका रथी हता अम हुरिलदस्त्रिकृत
अनेकान्तर्गतपताकानी रवेपर्ग व्याख्या (अंग)

૧. પૃ. ૫૮ ને ૧૧૬) જોતા જલ્દીય છે? ખૂલ્હદુ
દ્વિપણિકામાં આ ટીકાનું પરિમાણ ૭૧૦ ક્ષેડનું
નોંધાયું છે. આ ટીકાની ડાયપોથી ૬૭ સુધી તો
કાઢ સ્થળેથી મળી આવી નથી એટલે વિશેષ તપાસ
થાં ધટે. એમ લાગે છે હૈ-યોવિજ્ય ગણિતે તો
આ ટીકા લોઈ હતી. એ જે લુમ થઈ હોય તો
સર્બમહીપથરણુના અભ્યાસ માટેનું એક ઉત્તમ સાધન
આપણે ગુમાયું છે એમ કહેતાય.

પ્રદુભનસરિના શિષ્ય ‘તર્કપંચાતન’ અભ્યદેવ-
સરિએ ૨૫૦૦૦ ક્ષેડાંક લેવડી અને પોતાના સમય
સુધીની વિવિધ દાર્શનિક ચર્ચાઓને રજૂ કરતારી
તત્ત્વધ્યાધવિવાહિની એ નામની અને વાહ્યમહૂ-
કુલ તરીક પ્રખ્યાતિ પામેદી વિવૃતિ રહ્યો છે.
આનું અંગુઠાં પ્રકાશન વીરસંવત ૨૪૩૬ માં
“યોવિજ્ય લૈન અંધમાળા” તરફથી થયું હતું.
એ અપૂર્વ કાર્યને “પુરાતત્ત્વમાંદર” તરફથી પૂર્ણ
કરાયું છે.^૨ એનું સુંદર સંપાદન તેર પરિચિષ્ટોપૂર્વક
૫. સુખલાલ અને ૫. બેચરદાસને હાથે થયું છે.
સંપાદનના પ્રમાણમાં કાગળ સારા વપરાયા નથી
એ વાત ખટક છે. આ મહાકાય વિદૃતિની પ્રશ્નાની
અભ્યદેવસરિએ કહું છે કે “આ રીતે (સંમતિ-
પ્રકરણના) કેટલાંક સુનોની વ્યાખ્યાવડે જે પુષ્કળ
પુષ્પ મેં ઉયાર્ન કરું છે, તેનાવડે અભ્યજીવોનો
સંસારનો ભય હૂર થય તેઓ ગાનગરીત, નિર્મણ
અને આનંદપૂર્ણ એવા અભ્યદેવ અર્થાત મોક્ષને
પામે.” આમ જે કે અહીં ‘કેટલાંક સુનો’ એમ
કહું છે એથી એમણે વ્યાખ્યા કરતી વેળા એક
પદને કે એના મુખ્ય અંશને છાડી દીધેલ નથી.

૧ યોવિજ્ય ગણિતે અધ્યસહસ્રીની ટીકામાં
માલવાદીનો સર્બમહીપથરણુના ટીકાડર તરીક
છલ્લેખ કર્યો છે. વિશેષમાં માલવાદીએ આ ટીકામાં
ક્રાટિકા: બંગા હસ્તાંયા છે એમ પણ એમણે કહું છે.

૨ જુઓ અ૦ ૭૦ ૫૦ (અડ ૨)નો મારો
અંગેજ ઉપોદ્વાત (પૃ. ૮૬).

હુરિબદ્રસરિએ શાંતરક્ષિતનો ઉદ્દેખ કર્યો છે.૧
આ શાંતરક્ષિત બૌદ્ધ અંધકાર છે. એમણે તત્ત્વ-
સંશોધ રહ્યો છે. આમાં “ર્યાદાદ-પરીક્ષા”
(કારિકા ૧૨૬૨-૪૦) અને “અદ્વિર્થપરીક્ષા”
(કારિકા ૧૬૮૦ ? ૪૦)માં સુમતિતું ખંડન કર્યું
છે. આ હિંદુસર સુમતિએ સર્બમહીપથરણ ઉપર
ટીકા રહ્યી છે. આ વાત વાહિરાજસંકૃત પાર્થી-
નાથચિત્રના પ્રારંભ પરથી અને અન્યાં એટોલાની
માલિવેષ-પ્રશ્નાની ઉપરથી જાણ્ય છે. આ
સુમતિતું બાજું નામ સન્મતિ પણ છે.૨ એમણે
રચેલી ટીકાની કાઢ ડાયપોથી મળતી હોય એમ
જલ્દીય નથી. જિનરત્નકેશ(વિસાગ ૧)માં તો
એકાતી નોંધ નથી. અડા ઉપરુંકા પાર્થીનાથ
ચિત્રનો ઉદ્દેખ છે. અને એ મારે “અનેકાંત”—
(વ. ૨)ના ૫. પણ ગત ટિપ્પણી જોવાની જલ્દામણ
છે. શું આ ટીકા પણ આપણે ગુમાતી છે? આની
ખાતરી કરવા મારે હિંદુરોતાના લાંડારો તપાસના ધરે.

ઉપરુંકા જિનરત્નકેશમાં સર્બમહીપથરણ ઉપર
એક અગ્નાતકર્ણક ટીકાની પણ નોંધ છે. એની
ડાયપોથીએ મળે છે તો એ તપાસી જરૂર આ
ટીકા જલ્દામણ જોવા છે કે કેમ? તેનો નિર્ણય થવો
ધટે. એ ઉપરોગી જલ્દીય તો એ જોવાસર પ્રકાશિત
થવી નોઈએ.

સર્બમહીપથરણના મૂળ પદો ગુરુરાતી અથ
અને જાવોદ્વાટન તેમજ વિશિષ્ટ પ્રસ્તાવના સહિત
“સંમતિપ્રકરણ” એ નામથી “પૂંજામાધ
લૈન મંથમાલા કાર્યાત્મક” તરફથી પ્ર. સ.
૧૬૩૨ માં જાવા છે. આ સર્બમહીપથરણ અભ્યાસ
મારે ઉપરોગી સાધન છે. જે આમાં મૂળની

૧ જુઓ અ૦ ૭૦ ૫૦ (અડ ૨)નો મારો
અંગેજ ઉપોદ્વાત (પૃ. ૮૬).

૨ જુઓ સંમતિપ્રકરણની પ્રસ્તાવના (પૃ.
૩૬, ૩૭).

श्रीमहू देवयं दण्डकृत वीरा विहुरभान स्तवन मध्ये

* त्रयोदशम चंद्रभाषु जिन स्तवन.

स्पष्टार्थ साये.

(सं. उक्तर वलभास नेणुसीक्षाध-भारणी।)

चंद्रभाषु जिन सोपना, लवनाशिनी तेहु; परपरिषुतिना पासने, निष्कासन रेह. अंक. १

स्पष्टार्थ-अग्रानाहि अदार द्वाषु रहिन तथा अनात यतुष्य सहित, तथा शुद्ध नये आत्मधर्मने उपरेक्ष आपी अव्यसमूदने भेष्मार्गे हारनार, विरह क्षेत्रमां निहरभान श्री चंद्रभाषु जिनेश्वरनी शुद्ध भासे आ लोक परलोक संख्यी विषयकोगनी आकांक्षा रहित शुद्धम आव अगट करनाना देहुरूप करेली सेरा, सूर्य नेम अप्तुरसो शाश्वेत नाश उडे छे तेम लीला भास्त्रमा भन्नभमस्तुनी नाश करनार छे तथा “परपरिषुतिना पासने निष्कासन रेह” नेम हराय शम्भना विषयमां मेहित थर्त विविध अडारना

जाया अपाई होत तो अनलिंग परंतु मरणकृतना जन्मुक्तरने को वधारे रोयक थर्त पडन. आ शुद्धराती आरुतिना अंग्रेज्मां अनुवाद “जैन श्वेतांग ग्रन्थपुक्तेन बोर्ड” तरक्ष्या ध. स. १६३६ भा. ४८०से छे. एमां भूलायारमां सम्भृ-पयरेषु-नी जायायेला छे ए आपत उमेराई छे. आ अंग्रेज क्षमाय पशु सम्भृ-पयरेषुना अव्यास माटे भद्रत्वतुं साधन छे अने के शुद्धराती अने अंग्रेज अने आपा नाशु के तेन तो ए विरोपतः लाभहाथी छे. अपने “दिवी” लाषाना विकास अने प्रयार भाटे प्रयास थाय छे अने क्षयारे आपच्या देशमां ‘हिंदी’ भाषामां निकास अने प्रयार माटे प्रयास अल्खुनारनी संभ्या शुद्धराती जन्मुनारनी अपेक्षाए थयो मोटी के तो आ लभाष्य हिंदीमां पशु रन्जु थयुं पटे क्षेत्री देशो मोटो भाग एनो लाल लाई थाके.

वाणिंतना भद्रुर डामक स्वरना रागनरो पारभीये नामेती जलमां आपी इसे छे, पोतानी स्वतंत्रताने शुभावी पराधीन थर्त ज्ञव लेखमां आपी पडे छे तेमज संसारी प्राणीओ शब्दाहिक विषयना राग-परो भेषु पद्धतिपतिये पाथरेली अतिथ्य विस्तीर्ण अने ६६ डर्मनी जलमां आपी इसे छे. पोताना सहज स्वतंत्र अव्याध आत्मभोगने शुभावी ऐसे छे, पराधीन-दीन थाय छे, पोताना शुद्ध शानाहिक प्राणुना लेखमां आपी पडे छे, क्षायामिमां पर्य-भान थाय छे, अण्डा रहे छे, एना परपरिषुति-ना रागरूप अंवनने लहवा माटे चंद्रभाषु जिनेश्वरनी सेवना लीक्ष्य धारा समान छे, तेथा मुक्त करना

“स-मति तर्द अने तेहुं महर” ए नामना प. सुखवाल अने घेयदासना लेख विषे लैन साहित्यने संक्षिप्त धर्मिणास (प. ११३)मां नोंध छे, आ लेख नेवातुं भने वाह नवा. एमां ग्रा. लौप्यमेनना नामे एवी संसावना रन्जु थर्त छे क सिद्धसेन हिंदूरे सम्भृ पयरेषु उपर स्वेष्य विवरण रव्युं हेहुं लेभ्यो. आ दृतिहुं महरन विचारतां भने एवी छद्यना रक्ते छे के-हरिअद-सूदिये क पाई हेमयन्दभूतिये के छेवटे यथेनिज्य-गणिये पशु आना उपर डाई भनतीय वृत्ति रव्यो हेहुं लेइयो.

“जैन साहित्यसंशोधक” (अंक १, अंक १)मां जिनविषयपछ्यने “सिद्धसेन और सामंतबद्ध” नामो लेख छिंदीमां छपायो छे.

(चालु)

१ १ स्त्रियां श्री विश्वालाङ्गन स्तवन पृ० ४७ ५४ १०७, २ आंगवारमा श्री वज्रवर जिन स्तवन पृ० ४५, ५४ २३८, ३ आरमा श्री चंद्रानन जिन स्तवन पृ० ४६, ५४ १७३ अंडोमां छपाई गयेव छे क्षेत्रा आ अंकमां तेरमा श्री चंद्रभाषु जिन स्तवन-सार्थ आपवामां आवेल छे.

અરવંત સામથ્યવંત ડે. (૧)

પુદૃગલ કાચ આશાસના, ઉદ્ઘાસન ડેતુ,
સભ્યગુરુશાન વાસના, લાસન ચરણ સમેત.

ચંદ્રો ૨

સ્પષ્ટાર્થ:—અનાદિકાલથી કર્મજલમાં ફેદેલો, પરાધીન થયેલો, આત્મબોગના ગાન તથા આરવાનનો વિયોગી પુદૃગલના ઇપ-રસ-ગંધ-સ્પષ્ટાહિ વિષય-ગોગમાં ભર્મ થયેલો, સંસારી જીવ નિરંતર પુદૃગલ વિષયોની આશાસના—તૃણુને વશ વર્તે છે; તે તૃણુને છેદવાને ચંદ્રાઙ્ગુ મ્રદુની સેવા ડેતુ સમાન છે તથા સ૦ દ્વારા, સ૦ ગાન, સ૦ ચારિત્રિપ આત્મસ્વભાવમાં વાસ કરવાનાનાં છે, આત્મગુણુની સુવાસમાં સંપૂર્ણ કરનાર છે. (૨)

વિકરણ ચોગ પ્રશાસના, ગુણ સ્તવના રેંગ;
વંન-પૂજન સાવના, નિજ પાવના અંગ. ચંદ્રો ૩

સ્પષ્ટાર્થ:—મન, વચન અને કાયા એ નિયોગની શૂદ્ધિએ હેરાપિદેવ શ્રી તીર્થેડ ભગવંતનો યથનાદ બોલવો, તેમના ગાનાહિ પવિત્ર ગુણુની સ્તવના કરવો, ગુણાનુરાગ કરવો, વંન, પૂજન નિગેરે કરવું, તેમના ગાનાહિ શુદ્ધાચાર અનુગત આપણા આત્મ-પરિણામ કરવો, તે સર્વ આપણા આત્માને ગાના-વરણુહિ પાપથી સુઝી, પવિત્ર કરવાનાં અધા શુદ્ધાત્મ-પહ્રાર્મના અંગ છે. ૩.

પરમાત્મ પદ કામના, કામનાશન તેહ;
સત્તા ધર્મ પ્રકાશના, કરવા ગુણ ગેહ. ચંદ્રો ૪

સ્પષ્ટાર્થ:—કેવળગાન, કેવલદર્શનાહિ અનંત ગુણુપદ આપણા શુદ્ધાત્મ પહીની કામના, તે સાધ્વાની ઇચ્છા, તે પુદૃગલાહિ અન્ય દ્વયની કામના તૃણુને નાથ કરવાનો હેતુ છે, કારણ કે આપણા આત્મા જ પરમાત્મ પદનું ઉપાધન છે; તે જ પરમાત્મભાવે પરણુંનાર જ માટે પરમાત્મ પદ ક્ષેત્રાંતરે નથી અને ક્ષેત્રાંતરે રહેલી વસ્તુની કામના જ હુદાયા છે; માટે પરમાત્મપદની કામના ધરાયી અન્ય સર્વ કામનાનો હિંદેદ થાય છે. તે પરમાત્મપદના કામનાના

હેતુ શ્રી નિનેશ્વર ભગવંત છે નથી તેમની સેવા જરૂરમાં રહેલી ગાનાહિ અનંત લક્ષ્મીને પ્રગટ હેઠિ-ગોચર કરવાને તથા આપણા આત્માને ગુજુનિધાન પૂજય પદ આપાને પુષ્ટ હેતુ છે. ૪.

પરમેશ્વર આશાસના, રાચ્યા જેહ લ્લય;
નિર્મલ સાધ્યની સાધના, સાધે તેહ સહીય. ચંદ્રો ૫

સ્પષ્ટાર્થ:—અગતચૂમણી તરણુતારણ પરમેશ્વરનો આશ્રય જે ભાગણુંબેને ઇચ્છા અભૂતાત્મપૂર્વક અદ્ભુત કર્યો છે તેજ પુરુષો નિરંતર પોતાના શુદ્ધ સાધ્યને સાધવાવાળા છે. પરમાત્મપદ ક્રેમા પ્રગટપણું છે એવા તીર્થેડર ભગવંત પરમાત્મપદ સાધવાના પુષ્ટ હેતુ થઈ શકે પણ અન્ય કુદેશાહિ જે પોતે અશુદ્ધ આત્મભાવમાં વર્તે છે તે મોક્ષના હેતુ કેમ બાબી થકે છે. ૫.

પરમાત્મ ઉપાયા, પ્રભુ પુષ્ટ ઉપાય;
તુજ સમ તારક સેવતાં, પર સેવન જાય. ચંદ્રો ૬

સ્પષ્ટાર્થ:—તે કારણ માટે હે ચંદ્રાઙ્ગુ મ્રદુ ! પરમાત્મદ્વારા-મેસ્પદ પ્રામ કરવામાં આપ જ પુષ્ટ ઉપાય છો. “પુષ્ટહેતુ નિનેદ્રો” મેહસુદાન-સાધને ” હે પ્રભુ ! આપ જેવા પૂજય પુરુષની સેવા કરતો અન્ય જીવ તથા પુદૃગલની આશા તૃણું તથા સેવા મટી જાય-કરવો ન પડે. ૬.

શુદ્ધાત્મ સંપ્રતિાણા, તુમ્હે કારણ સારે;
દ્વયંદ્ર અરિહુંતની, સેવા સુખકાર. ચંદ્રો ૭

સ્પષ્ટાર્થ:—અનંતરાન, અનંતરદર્શન, અનંત ચારિત, અનંતસુખ તથા અનંતરીષ્ટિપ પરમ પવિત્ર, અનિનિશ્વર અને સ્ત્રાધીન અભૂત લક્ષ્મી પ્રગટ-પ્રામ કરવાના, હે ભગવંત ! આપ જ સાચા કારણ છો; કારણ કે તે કેવલગલાહિ લક્ષ્મીને આપ સંપૂર્ણ પ્રગટ સ્ત્રાધીન કરી નિરંતર ભેગવો છો. તજજન્ય પરમાત્મમાં ભર્મ છે. અભૂત આપણું સ્વરૂપ હેઠિ-ગોચર થતો મને પણ અભૂત ભાવ થયું કે એ અનૂપમ વિભૂતિના પ્રભુર મારી રસ્તાતિ છે, તેથી હું પણ

“માનવ હેઠ”

હેવ હુલૈક મહોદે, માનવી હેઠ આ,
 વિષયની વાટમાં, કેમ જાળે;
 અર્ક શુલાભનો ખૂણ મેધિા મહોદે,
 ઢોળતો કાં અરે કીમ ખાળે.
 રતન ચિંતામણિ, હાર હોથે ચહો,
 કામ બદ્ધે, અરે કાં શુમાવે;
 આંખ ઊંઘાડીને નિરખ તું માનવી,
 પ્રાસ અવસર ફરી હોથ નાવે.

ખલાં પુષ્ટોનાં ઇગના કારણે માનવ જન્મ મહોદે છે, પ્રથમ ગાની થઈ સર્વ પ્રકારનાં પાશ્ચત્ય
 બંધનોમાંથી મુક્ત થવું જોઈએ, માનવી સાથે પશુ ધર્મના કેટલીક સમતા છે. તેથી અતીત થવું એટલે
 મુક્તિ-તત્ત્વનું જીન પામવા માટે માનવ જન્મ ખૂણ મહાન તક છે. તે વિના પશુ પાથથી છૂટવાને
 બીજો કોઈ જીપાય નથી.

મોક્ષના સોધાન સમાન દુર્લભ માનવ જન્મ પાન્યા છતાં કે પોતાને તારી શકતો નથી, તેનાથી
 વશુ પાપી કોણું હોંધ શકે? ડેઢ પદોંચ્યા છતાં જેઓ તે પાર કરવાનો અવસર ચૂકી જાપ છે. તેમના
 જેવા અધિક બીજા કોણું હોય?

આવો ઉત્તમ જન્મ મળો અને તેમાંથી વળી ધિદ્યિ-સૌધિન અને છતાંથી કે આત્માનું હીત નથી
 જણુંનો, તે અભનો વાતક બને છે. આત્માનું કારણથી સાધનારે શરીર તરફ ઉદ્દાસીન રહે ન પાલને,
 કારણું કે, દેહ વિના કોઈ પશુ પુરખાંથી થઈ શકતો નથી, દેહની ધનતું રક્ષણ આવશ્યક છે. પુરુષ
 કર્માની સાધના દેહ વડે જ થઈ શક તેમ છે; પરંતુ અહી સરમરણું રાખવું કે સાધ્ય આત્મ રક્ષણ છે.
 આત્મતત્ત્વના જીવનમાં આપક ન થાય, એ રીતે દેહ રક્ષણ થવું જોઈએ, નહિ તો વિનિરીત થાય.

બહું જ ફરીથી ભળી શકે-જર, જમીન, ધરભાર, ગામ, શુભાયુઃ કર્મ ધર્ત્યાદિ; પરંતુ માનવ
 જીવન વારંવાર મળતું નથી.

આચાર વિચાર કલે હોય, પશુ મૂળ તત્ત્વના જીવને અભાવે નહિ; કારણું કે એમ થવાથી
 અતુચ્ચિત નિષિદ્ધેને દ્વારા ખડકાય છે. જેમ રાહા ઉપર લાકડાઓ ફટકારીએ, તેથી કાંઈ અંદરના
 સર્પને કશી જ પોઢા નથી થતી, તેમ અરિનેકી લોકા કરળ દેહને દંડે, તેથી શ્રી સિદ્ધિ મેળના શકે?
 પાપ અંદર હોય અને દંડાય નિયારો દેહ! એ તો થઈ કાયરના કથની!

જીવન સાધના વગરની બંધી જ સાધના મૃત છે; પછી તે જીવેને પદતર્થન હોય કે ધર્થાં શાંતોનું

આપ સમાન લક્ષ્મીનો સ્વામી થવાને સત્તાવંત છું, માટે ન્યાય દર્શિએ જોતાં આપતું સિદ્ધ્યપદ મારી
 એમ જીવન થતાં આપ સમાન પરમાત્મપદ સાધ મને રૂચિ થઈ થઈ તેથી આપ મારી સિદ્ધિના
 વાની મને રૂચિ થઈ થઈ તેથી આપ મારી સિદ્ધિના પરમાત્મપદ સાધનાનો યથાર્થ માર્ગ અતારનાર પશુ
 સાચા કારણ છે, તો આપના પરમાનદમય સ્વરિપતું
 મને દર્શાન ન થવું હોત તો મને પરમાત્મપદ
 સાધનાની રૂચિ પશુ થાત નહી, અને રૂચિ થયા
 વિના કાર્ય-સાધનામાં ઉઘમ, પ્રવૃત્તિ થાય નહી,
 અને સાધના વિના કાર્યસિદ્ધિ પશુ થાય નહી,

સિદ્ધિનું કારણું પ્રતીત થાય છે. તથા તે
 પરમાત્મપદ સાધનાનો યથાર્થ માર્ગ અતારનાર પશુ
 આપજ છે. તેથી પશુ આપ મારી સિદ્ધિના કારણું
 છે. માટે સર્વે દેવોમાં અંગ્રેઝ સમાન હું અરિહંત
 અગવંત! આપની જ સેવા સર્વે કદેશથી મુક્ત કરી
 પરમાનદ પરમ સુખની દાતાર છે. ૭.

अध्ययन होय, शम्भवा मसाला करी राखी भुजाए अने तेते पूजाए तेथा शुं वणे ? आपणा भज्यां अनुधान आवा ज होय छे.

तेथा तो हे प्रिये, घडदर्शनउपी महाकुपमां पडेवा पशुओ समां थीमे, ने जग मणे छे, तेथी तरस तो थीपती नथी; जिवटुं अवन पोते ज सुकांच जय छे. आवा तार्किंड लोडा विचारां कर छे, हे आत्मान कडेगाय, आजेव कडेवाय, आम परम तत्त्वाचे विमुख थेवेता तेचो रात-दिवस पठन पाठन हयी ज करे छे; अथी शुं वणे ?

हे! ज्ञेने सुंदर होय, पशु ज्ञे तेमां प्राणु न होय तो तेते आरोभार अखंडारिया शास्त्रगारवामां आवे तोय तेथी शुं ? छंड ने अखंडारिया शास्त्रुं पशु भूगमां रस्थी वयित टांब झा डास्तुं ? शृणव नथी तो कांध ज नथी, अवन दशे तो खोलु अहुं आवी मणेशे.

आवा भाष्यसोने कडणी साचे सरभावी शकाय, क्षेम कडणी हेरेक रसोधमां इती होता ज्ञाता ज्ञातां ते अहेयनो रस पामती नथी, तेम पहितो सर्व शास्त्रोमां हयी छतो परम तत्त्व जाणुना नक्षी.

भक्त तो पोताती पासे होय ज्ञातां क्षात्र भूठ मति शोवाण कुवामा तेनुं प्रतिभिंश नेह विचारे के अकडं तो कुवामां छे. तेम परम तत्त्व पोतामां ज रहुं होता छतो भूठ लोहा शास्त्रोमां मुख रहे छे, क्षेम अंधेती आगण आरसी धरवी नकामी छे, तेम प्रगाइपी आप्या घूळ्या वगर शास्त्रोतुं दृष्टेन होगट छे, मोटामां मोटी वात छे. “आत्मसाक्षात्कारनी”

संआहीतः—कमणा सुतरिया एम. ए. डी.

**हाजमां आ सभा तरड्यां श्री तीर्थंकर चरित्र
(सन्धिं) कथा साहित्यना प्रकट थेले
श्रथ साध्यां भणेत असिभाय.**

पालीताण्या नरसी डेवरलु धर्मशाणा महा वडि ३
ता. १४-२-५२ युरुवार.

५. श्री कनकविजयलु गणिवर तरड्यां

तत्र श्री वैत आत्मानंद सभा मानद व्यवस्थापक साहित्यप्रेमी लाई वट्टवल्लास गांधी आहि योग्य धर्मलाभ. तमारा तरड्यां श्री तीर्थंकर चरित्र पुरतक मळुं. प्रत्युत प्रकाशन घूळ ज सुंदर तथा क्लात्मक इष्टिये अनुपम अनुं छे. सभा तरड्यां जे के प्रकाशनो हमलां छेवा लभेग १५ वर्षांची प्रसिद्ध थाय छे, ते हेरेक इष्टिये अत्युतम रीते संपादित थर्त्रने प्रगट थाय छे. वैत सभाजमां आ रीते साहित्य प्रकाशनां पाण्य दरेक रीते परिश्रम, आपणेम तथा व्यवस्थित खांडलता आ भज्यामां सभानी प्रवृत्तिआ. मोर्ये रहे छे. आ रीते उत्तरातर प्रकाशन प्रवृत्तिआ विशेष सुंदर रीते इतता रहे. अने वैत सभाजमां

धेर धेर जगतभरमा वैत साहित्यने पहेंचतुं इरो ए शुभ अभिवापा. —

वी.	वैत मंहीर
भूति जंघुविजयलु	मालेगाम (नासीक)
तरड्यां	महा वडा १४

श्री वैत आत्मानंद सभा योग धर्मशाणा तमारा तरड्यां प्रसिद्ध थर्त्रेतुं श्री तीर्थंकर चरीत्र मळुं ते धर्षं सुंदर अनुं छे अने चोनीश तीर्थंकर इवेना शृणव चरित्रने संक्षेपमा जन्मगानी धर्मशाणा शृणवेने धर्षं उपयोगी छे तेमां वणी श्री तीर्थंकर हेवेना वर्ष प्रभाषे इष्टाचे. तेमज तेमनां घट यशीशीयेना ने इटाच्या आपेक्षा छे ते धर्षं सुंदर छे साचे प्रत्येक जिनेश्वरेना निवाश भूमियेनां ने रंगीत दर्शये. आपां छे तेथी धर्षं सुंदर कुमुं वणी प्रत्येक पानां डेवलमां डिकाव सर्व गुणी हेमसंदाचार्यं भुजाराज इत वीतरात्र स्तोत्र ५ उपाख्याय श्री पशोविजयलु भुजाराज इत परमात्म वैत वैत विशेष तथा परमात्म पवर्यीथी तेमज प्रवत्यन प्रज्ञावक

आचार्य अवर श्री सिद्धसेनहिवाकर इति वर्धमान द्वानिकिष्टा आ संस्कृत रथुति स्तोत्रे। गुजराती अनुवाद साथे आपेक्षां छे ते अहु उपयोगी अने प्रतिलिपि स्वाध्याय तथा भास मनन करवा योग्य हो तमे अहु उपयोगी सामग्रीवालो अने आकृष्टक अथ तेलार कर्मा छे, तमारी सभाए अत्यार सुधीमा अनेक अथेनु अकाशन इरीने सम्बन्धाननी ने उपासना करी छे तेमा आ अथना अकाशनशी उमेरो थाय छे.

**श्री तीर्थङ्कर चरित्र सचित्र भाण्डो आचार्यदेव
श्री विजयलङ्घियस्तीर्थिरल महाराजनो।**

अर्थात् ग्राय

देवगुरुअक्षिताकरक धर्मतुरुणी सुश्रावडा श्री वद्विश्वासकार्त्त आहि सभासटो योग्य, धर्मवाक्ष सह क्षम्यवानुं के अत्रे क्षम्यवाता छे, तमारो पन तथा रज्जुर्द्दी दारा आवेलुं ओ तीर्थङ्कर चरित्र आपांतर सहयुं छे.

तमारा अन्य अकाशनोनी नेम आ अकाशन पथ सुंदर थयुं छे, ओ तीर्थङ्कर लगवत्तोना ल्लवनने संक्षेपमा वाचना ईच्छनारा लोडाते आ अकाशन साइं उपकारक थरो, चरीत्र अथेना अकाशनमा सुधउता, स्वच्छता, नयनाभिराम यारायथु अने सचित्रता आहिने लहिने तमारां अकाशनो अरेखर संभाल भने छे, चरित्र अथेना अकाशनमां नेम तमारी सभाए सरस काम वल्लूं छे, तेम हवे धर्म अहा पोषक अने लैन धर्मानो विश्वृत छां अरल अने सुषोध परिचय इरवतां विशिष्ट साहित्यना निर्माणु अने अकाशन तरइ पथ यथाशक्ति परिश्रम इरवा तरइ लक्ष आपवा सूचना छे, पूर्ण गुरुदेव सुसाहित्यना भ्रायारनुं अतुपम वल सभामां भूके तेवी अभिलाषा।

गोप ली०

**पू. आचार्यदेव श्रीमद्विजय लक्ष्मिस्तीर्थिरल
महाराजनी आगाथी
कास्कविजयना धर्मवाक्ष**

वर्तमान समाचार

वडोदरामां प्रवेश।

बुगवीर आचार्य श्री विजयवत्तमस्त्रीश्वरल महाराज पोतानी शिष्य-प्रशिष्याहि भंडली सहित पोष सुद मुनभे वडोदरा-महामानी पोण, डोडी पोण पवार्या छता अने प्रतिपदामे नवा अलरमा पवार्याना समाचार आपी यथा छे. हवे पोष व. २ जीने संकाळी होवाथी आने विशाल मंडप चीडार भाराठ गयेल होतो. आचार्यश्रीजुमे सांगलिक स्तोत्र संकलनावी भाष्म मासनी संकाळीतुं नाम संकलनाव्यु अने आ मासमा आवता कल्याणकाहि लैन पर्वीना नाम संकलनावी साधिमिंड अंधुओना उद्धार माटे सरयोट उपहेश आप्यो. शेठ डेशीमल दीरायं अने शेठ भोतीकाल वीरयं हे ५०१-५०१ रुग्मे नोंधावी शेठ आशङ्करथुलुमे दोपरीन लैन ऐं रुग्मापी भद्र आपवानी स्त्रीम जहेर करी.

पंचास श्री समुद्रविजयज्ञमे भाषण आपतां ज्यायांयुं के-साधिमिंड अंधुओना उद्धार माटे लेटलुं थाप टेटलुं ओाषुं छे. मारा विचारमां एक स्त्रीम आवे छे ते आपशी संवना समक्ष रजू करूं छुं. एक एक माल्यस पोताना धर्मांगाथी अचावी इका एक एक पैसो साधिमिंड अंधुओना उद्धार माटे काढे तो सहेजमां काम थाय अने काढने आरे न पडे. वडोदरा शहरमां लैनोनी लगभग हजारथी आरसो धरोती अने चार पांच हजार मनुष्योनी वसती छे. जे धारे तो हररोजना लगभग ६०, ७० इपिया थध ज्य. द्विसाल गष्टो भडिनाना केटला ? बार महिनाना केटला थाय ? आ रीते थाय तो सरलतापूर्वक काम थाय अने काढने आरे पथु न पडे. पांचमे छीपवाडना लोंकागच्छीय भाष्मयोनी विनातीथी धामधूमपूर्वक छीपवाडमा पवार्या छता. भंडपमां आचार्यश्रीमे भनुप्पन्नमहिप उक्तना भक्तपूज आहि इया उपर प्रजावत्ताली व्याख्यान आप्युं.

क्षमभग १२॥ वागे ज्यनाहोनी साथे सभाजनो विद्याय थया।

व्याख्यान आप्युं हतुं, जेतो उपस्थित श्रीताजनो पर सारो भ्रष्टाच पञ्चो हतो।

आचार्यश्रीज्ञना प्रश्नाय आचार्य श्री विजय-
जिमंगसुरिल महाराज, तथा पंचास उद्यविजयल
भुनिराज, श्री रविविजयल महाराज अभद्रावाहयी
विहार करी आचार्यश्रीज्ञने दर्शन वंहत करवा पधार्या।

छहे धर्थी ज धामधूमपूर्वक तवा अमरथी लहे-
रीपुरा दरवाजयी प्रवेश करी ओ आहीखर प्रसुता
दर्शन करी मांडवी राई, धरीयाणा पेण, जनी-
रीमां नवो अधावेल की आत्मानंद कैन उपा-
धमां पधार्या।

लहेरीपुराथी ठें मांडवी सुधी अने आप्ही
धरीयाणा पेण अने जनीरीमां धर्म-पत्राका-
वावटाम्बोथी शशुगारवामां आवेल. रथाने रथाने
आचार्यश्रीज्ञना सुझ नामना घोर्डी लगवेला हतो.
पवीस दरवाजयो उभा करवामां आवा हतो.
रथाने रथाने गडुकीज्ञो थती अने अक्षत सोना
आहिना उपेण आहिथी आचार्यश्रीज्ञने वधावता
हता भौतिक्यांद वारचंदनाणा! कृतिवालभाईजे इपियानो
दारभोई अनावेल हतो. वृद्धे एडी अवाने घोखता
हता कै-आवो प्रवेश भडोत्सव अभोजे आवे ज
नेयो छ. आचार्यश्रीज्ञन उपाश्रेष्ठ पधारतः मुनिराज
श्री जनकविजयल अने पंचासल पूज्योनंदविजयल
महाराजना ग्रसंजोचित लाषण्यो थया. समय अधिक
थध जवाथी आचार्यश्रीज्ञने भांगविक संबलगांयुः.
ज्यनाहोनी साथे सभाजनो विद्याय थया।

प्रतिष्ठायेना अंगे हाल आचार्यश्रीज्ञनी अहो
स्थिरता थशे।

ता. २६-१-५२ना हिवसे श्री आचार्यश्री धर्म-
परिषद्ना तरळीथी योजनेल श्री सर्वधर्मसंभेदनना
क्षार्यकर्त्तायेनी सादर विनंताने स्वीकारी पूर्ण पा.
आचार्य श्रीमह विजयवल्लभसुरिल महाराजे न्याय
भृहिरमां नैनवर्म उपर भद्रतपूर्ण-प्रभानवदादी

वडोहरामां भव्य प्रतिष्ठा भडोत्सवः—

वडोहरा शहेर डेवतायुधिय अने धर्माधिय
प्रसिद्ध शडेर छे. हावमा ऐ अ॒य प्रतिष्ठा अने अंज-
नथेकां भडोत्सव उज्ज्वाल गया।

यांपानेर दरवाज आसे आवेल महेता घोणमां
आवेल श्री अरिष्टनेमिनाथल भगवान्तुं प्राचीन
मंदिर हतुं ते छ्युं थतो श्री संवे तेनो भुग पायाथी
लर्णेकार करववो नक्की कर्युं, अने शिखरवंधी
नवुं मंदिर तेयार थतां पूज्यपाद अग्नानतिमिरतरभिं
क्लिक्षकलक्षतउ धर्म-पत्राक्षर युगावार आचार्य
श्रीमह विजयवल्लभसूरीवरु महाराज साहेभनी
अध्यक्षतामां शेठ डेसरीमलल लीराचंदल तथा शुक्ल-
राजल लीराचंदल्ज्ञे घोताना तरळी पेण वटी
११ थी दशे तिवसेनो भडोत्सव प्रारंभ कर्यो हतो.
अने दुंभस्थापन पूजा, आरसया नवमह, दशहिंपाल,
अष्टमंगल, अने पाडिकापूजन, तेमज नंदवर्तपूजन
धर्म, कागाशाहि पूजन, येत्य प्रतिष्ठाहिना सर्वे क्षेयों
तेमज दररोज आचार्यश्रीज्ञन रथित नवाण्यं अभिषेक
आहि विविध पूज्यां समारोहथी भग्यवनामा आवती.
आचार्यश्रीज्ञन विजयउमंगसुरिल महाराज वगेर
अहोनी मंडणी पूजनां भूमि रस जमावती. पांचमे
रथावानो वरयोडे समारोहपूर्वक काढवामां आवो
हतो, जे अनेरो आनंद आपतो हतो।

महा सुदि ६ ना हिवसे शुझ सुहूरामां ११
वाज्ये वाळुंत्रोना नाह साथे श्री अरिष्टनेमिनाथ
भगवान आहिनी प्रतिष्ठा आचार्यश्रीज्ञना पुनीत
हरते थध. भुगनायक्कु श्री अरिष्टनेमिनाथ भगवान्ते
मिराजमान कर्या. अपेक्षे अष्टेतरी स्नान भग्यवनामा
आप्युं, अने श्वेत्यानी टीप पञ्च थध. दररोज
प्रभुज्ञने नीत नवी अंगरयनामो, लावना, प्रभानना
आहि कर्यो करवामां आवता हता. आवेला साधमी

भृंधुजेनी अडिनो लाभ शेष डेशरीमलल छीराचंहल
अने शुक्रनगरल छीराचंहलमे लीधो, अने प्रतिका
संचारी तमाम लाभ नष्ट अमेवं लीधो हो.

सातमे युर्दिव्य श्री संख संकित शेष डेशरीमलल
छीराचंहलमे मार्तिर हारोहपाटन उपरुँ. समयानुसार
देवदृष्ट्यादिनो उपरुँ परु जारी थम.

स्वीकार समालोचना

श्रीकर्मचार्य—रचयिता गोगनिष्ठ पूज्य श्री
भुद्धिसागरसूरीयैरलु महाराज एओआओवि विष्णु
सामाजिक, नैतिक, धार्मिक, व्यवसायिक, राजकीय,
आतिक, तात्त्विक वग्रे विषयो उपर गव-पवर्मां
ओक्षो आह अंथरनो लाभा साहित्यमां इक्कि
करी छ. आ कर्मचार्य अथ ३८ वर्ष पहिला
महात घेवल हो, जेवी आ बाल आवृत्ति छे.
जेवां भगवां चिद्वातोना अजिप्रायो ग्रनाणे
अंदर आवेदा अनेक विषयोवडे आ अंथ अमूल्य
भृंधुयो होवा छां आपणु लैनसमाज व्यापारी
दाम होवाचा ३८ वर्ष पछी तेवी भीज आवृत्ति
प्रगट थाय ते डेटली कहर किंभत करी कहेवाय ?
आजे डाण-परिवर्तन डेलुँ कपरुँ अनुँ छे ते
वप्ते भनुष्ये छुवन केम छुवुँ ते भाटे खरेखर
आ अंथ ज्ञानावी रहेव छ. आर्यां महाराजे
लाग-संयम स्वीकार्या पछी संजमती आनन्दक
हिया करवा उपरांत तेओआओ भाषा अने शाळेनो
क्षारे अक्षास डेरी हो, वच्चे योगसाधनामां डेटलो
किंभती वप्त लेवारो हो अने प्राप्त थेवल यान
अने पूर्वना क्षेत्रेप्रयमे करी असाकारपु ज्ञानना
परिपाक्षडे जुवनमां जनसमाज उपयोगी १०८
विष्णु विषयोना अथो क्षारे लभ्या ते अंथ-समृद्धि
ज्ञेता तेंगे! एक महान विज्ञुति आत्मा होता तेम
इहेवुँ अस्थाने नवी. क्षणमगे ज्यारे समाज
गोतानुँ करंव भूती प्रमाण ननी, पूर्वजेना
संस्कार वडे अने तेने परंव योवास विस्मृत थयो,

अने आवि अंधकारमध्य जमानो आवरो अम गान
अने गोगनिष्ठडे करी आर्यां महाराजने मात्रम
परुँ त्यारे आ दीनाहांडीहय आ अंथ लभ्यवानी
शब्दात करी हेय तेम मंथ वाचतो ज्ञाय छे.
तेमां आवेदा विषयो अनुबवगम्य होहं विवेचनो
परुँ २५४४ आवेद्यो छ. मानव प्रदृष्टि, देशकाण,
भावने परुँ भरायर समल पूर्वु अव्यास अने
विशाळ वाचनवडे संकलनापूर्वक सर्व विषयो
आवेदा छे. डेटलाक विषयेतु अवसीक्षन करतां
अन्य पर्म उपरनी सहिष्णुता, औदार्य वग्रे
आवना रयनानी शेवीमां हेयाय छे. तेथा ज
प्रतावनाना लेखकश्री ज्ञायावे छे तेम लैनेतरोमे
विशेष लाभ लीधो होत ते परु अनवाजेगे छे.

उपर ज्ञायांवुँ छे तेम जन समाज उपयोग
७११ विषयो उपर निर्दितापूर्वु रीत आ अंथमा
संख विवेचन करेवुँ छे जेवी एक उपय झेटोना
साहित्य अंथनी इक्कि थध छे.

प्राकाशक मंडळना उपप्रमुख लाई इतेहुचंद
ज्ञेवेरलाई एक सारा व्यापारी अने पितानी
हेयतिमां लक्ष्मी, व्यापार अने गानने चारसो
मेण्डवे हो. अने पाळण परु नवयां अने गुरुगमद्वारा
अने विशाळ वाचनवडे सारा धर्मना अक्षासी
अन्या छे. तेवा एक धर्मप्रेमी विद्वान अंधुना लाये
लभ्यवेद आमुख पठन करवा जेवो होहं आ
अंथनी उपयोगितामां वधारे डरे छे.

सुंदर कागणो, गुजराती अक्षरोमां सचिन मञ्जूत
आईंगवडे अलंकृत करेलो. आ अंथ सर्वेऽने वसावना
अने वाचया जेवो छे. किंभत हा. १५) प्राकाशक
श्री अध्यात्म ज्ञानप्रसादक मंडण. हा. मधुविलाल
मेहनवाल पाहाडर मुंबई, योपाटी सी. ईस.

कुटक्कितिमिरतरण्णी अंथ—श्री लभ्यसूरी-
शब्द अंथमाणानो आ २८ मे अंथ छे. पूज्य
आर्यांहेवुँ स. १६६५ मां पंजामां आवागमन
थतां ज्ञानहल्लना सत्य प्रदारा के जेमो नार समु-
द्धास छे, तेमां परम परिव लैनेदर्शने उपर डेटलाओ

कुतर्हो लभायेला छे जे वांचतां देषआन अस्यायो, अने ते झूळ्य पुरुषतुं कृष्ण उडगी आग्यु, अने अन्य मुनिराजे अने सद्गुरुरव्याए उरेला तेना अडनो अस्तप्रतिश्चितिमां थयेला नेह, अपूर्व लागतायी क्षम्पूर्व रीते कुतर्हो तिमिरतरथीना परिपूर्व अंदनो पूळ्य आचार्यहेव श्री लघिधस्त्रीधरल महाराजे आ अंथ तैयार करेलो छे.

“ श्री सीमधर रोकातरण ”—(संवित)
भूग्रंथं श्री गुणनिधानसूरिण्यना शिष्यसेवके अनावेदो
इत्याख्य नामना आवडे यित्रो तैयार करेला के जेनो
रचनाकाण सं० १६८४ सतरमें सेंडा छे. वस्त्रा
आगे पंदरमा भैक्यां जूती गुजराती अने अप-
कृंत आपाओमां लैनायाये, कठिवरो, मुनिवरो अने
निदान गुह्यतयाए लष्णा रासाया रयी गुजराती
आपा-साडिसं समृद्ध अनावी नैन भावित्यना विविध
अजेनी सुंदर रीते रचना करी छे क्रमानो आ इस्त-
लिखित अंथ ते वर्षतनी कणानी दृष्टिये तेने अनुरूप
यित्रो सहितनो आ छे. युरेह आगमेकारक
श्री सागरानं द्व्युरीधरल महाराजा प्रोत्साहन-
यी तेयोश्री निदान प्रयित्य मुनिराज श्री असत्य-
सागरल महाराजे केटवीक प्रतेनो अने अयोनो
परियय लध संपादक तरीक तेनी संकलना करा छे.
आ लधु अंथ होता छतां तेमां श्री सीमधरस्वामी
अगवानतुं अवनयत्रि भूग्र इत्यहें छे, तेमज
श्री कामगनेनकुमार उ जेषु पर्व अने अयंकर
पापो. करेला ते सीमधरस्वामीना उपदेशार्द्दे सम्ब-
द्धत्व पाभी श्री महावार फरमात्मा पासे यारिन लधु
केवलगान पाभी जेषु यथा तेनु रसपूर्वक वर्णन
गुजराती आपामां संपादक मुनिराजे तैयार करेल
छे, जे नैन थया सहिलमां एक ग्रन्थ थधु छे.
क्रीमत ऐ इपीया, श्री नैन श्री. लंघनी पेठी छहर

ऐहूनके नोंध.

लीय. गेसाल्याव सी मुंअध सुतर अगवान
प्रतिष्ठित वेपारी पर्माई शेठ पोपटलाल डेवणास

आधना अगाशी मुकामे थेल उरुधु अवसाननी नोंध
हता अमो हुःअ व्यक्ता करीमे छीजे. शेठ पोपट-
लालामाई ता. २२ अवारे थरेयी अगाशी गता हता
ज्यां हेरासरलामा पूल-सेवा करी गाम अहार ओह
निर्जन वाहीमा गया अने कहेयाय छे क त्या कपडां
उतारी कुमामां ज्ञासमाधि दीधी.

शेठश्री पोपटलालमाई आ सभाना थोडा वर्षत
पहेवा पेटून थया हता.

महूम शेठश्री पोपटलालमाई आपागे आगरा
अवेदा हाँच मध्यम वर्गना अनेक कुद्दमेना तारख-
हार तेमज दानेश्वरी हाँ, तेमज धर्णी संरथाओमां
अग्रगण्य कार्येतर होता उपरांत युंगी सेवा ललनता
हता. तेयोश्री धर्मप्रेमी तेमज सरण ते शांत स्व-
आवी हता. अमो महूमना आत्मानी ज्ञानित छम्हीये
छी तेमज तेमेना परिव आत्माने अभृं अनंत
शांत प्राम थायो. तेम प्रार्थयि छीये.

आ सभाना डेवर शेठ अमृतलाल अगवानलाल
पूर्वना पुष्ययी जर्व रीते सुझी हता, निवृतिपरा-
पथ पञ्च वर्गवग हाँ. वस्त्रा वर्षीया सभाना डेवर
तरीक सेवा करता आव्या छे. सहानुभूति पथ पूर्व
धरावे छे. आव्या पुष्यवर्तं पुरुषने पूर्व अवना असु-
अना उद्ये केटवां वर्षतनी सामान्य निमारी
बोगवतां, पूर्व सारवार करवा छतां असुष्य पूर्व
थर्थ जर्वां तेयोश्रीना लधु सुपुन जाह नटवरलाल
पोस वह प ना रोज एकाएक सर्वगारी थया छे.
लाधश्री अमृतलालने आ उभरे सभत वा पञ्चो
छे, परंतु आविसार अगवान छे, मनुष्यतुं तेनी पासे
याक्षतुं नयी. लाध नटवरलालना सर्वगारी यायायी
आ सभाने पञ्च अवतं शेष थयो छे. ते माटे
एक हिवस सभा अव रापवामी आवी हती, अने
आ सभानी भेनेलग डमीयी थोडाना जेह प्रहरिंत
करी शेठ अमृतलालमाई अने कुद्दमेने आ आव्या
पौजा हुःअ भाटे अमृतनी सहीयी दिवासाइत्र लग्या
मेडिल्यो. हतो.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)

(શ્રી અમરદ્વાચાર્યંકૃત)

ધર્મકથાનુયોગમાં શ્રી તીર્થંકર ભગવંતોના ચરિત્ર જેમાં આવેલ હોય છે તે ઉત્તેસેતમ ધર્મકથા કહેવાય છે, જેના વાંચન-મનન અને અતુકરશુથી મનુષ્ય મહાન પુરુષ બને છે, પરંતુ તેનું પઠન-પાઠન બાધ્યાવસ્થામાંથી જ શરીર કરવું જોઈએ કે જેથી બાળકોને વાંચતા રસ ઉત્પન્ન થાય, દુદ્રશ્કા પ્રકૃતે, કંટાળો ન ઉપને સહેલાઈથી મનન કરી કંદાય થઈ શકે અને મેટી ઉમરે પણ તે ભૂલી ન શકે. આવા સંક્ષિપ્ત જિનેશ્વર હેવોના ચરિત્રો જ આગળવોને પ્રાથમિક ભૂમિકારૂપ હોવાથી આ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર અંથ ખાસ છેચ્ય ડાખિનો મનાયો છે. વળી આ અંથમાં જોઈએ તેટલું અને કંદાય થઈ શકે તેટલું જ ચરિત્ર વર્ણન આપવામાં આવેલું છે. મૂળ સંસ્કૃત ભાષામાં રચેલ અંથનો આ સુંદર સાહી, સરળ ગુજરાતીમાં તેનો અતુવાહ છે. તેમાં વિશિષ્ટતા-સુંદર સંક્લના એ છે કે પ્રથમ મુખ્યર્થની ઉપર પવિત્ર શ્રી શત્રુંજ્ય તીર્થનો વિવિધ રંગોના દર્શય સાથે ફેટો આવેલ છે. અંથની શરૂઆતમાં પૂજ્યથી હરિબદ્ધાચાર્ય કૃત મહાદેવ અષ્ટક, પછી અતુક્રમે દરેક તીર્થંકર ભગવંતોના વિવિધ રંગોના ફેટાઓ, ધન્દ મહારાજની ભજિ અને નિર્બાયભૂમિના રંગીન દર્શયો, પછી પરમાત્માના ચરિત્રા, વચ્ચમાં શ્રી ધરોવિજયજી મહારાજકૃત પરમાત્મન જ્યોતિ પચ્ચાથી, પરમાત્મા પચ્ચાથી, શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યકૃત વીતરાગસ્તોત્ર અને છેનટ શ્રી સિદ્ધસેન દ્વિવાકરકૃત અનીશીએ સર્વ મૂળ અર્થ સાથે આપવામાં આવેલ છે. સુંદર બાધ્યડીગ વગેરેથી આકર્ષક, અતુપમ આ અંથ તૈયાર કરવામાં આવેલ છે. ઉંચી જતના પેપરો ઉપર ગુજરાતી અસ્ક્રોમાં તૈયાર કરવામાં આવેલ તૈયાર છે. કિંમત રૂ. ૬-૦-૦ (પોસ્ટ જ જીડુ)

શ્રી દેવલદ્વાચાર્ય કૃત-

શ્રી કથારતનકોષ અંથ (અતુવાહ)

યથાર્થ નામને શોભાવતો આ કથારતનકોષ અંથ સંવત ૧૧૫૮ ની સાલમાં પૂજ્ય પૂર્વાચાર્ય મહારાજે મૂળ પ્રાકૃતમાષામાં સુમારે સાડાઝાર હળર શ્રોદ્જપ્રમાણુમાં વિદ્તાપૂર્ખ રીતે રચેલો છે. આ અંથમાં સમ્યકૃત્વાદ્ધિના ત્રીશ સામાન્ય ગુણો અને પંચ અણુવતના સતર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણો સુંદર, અતુપમ, વાચ્યકને રસ ઉત્પન્ન કરે તેવી કથાઓ જે માહેની ધારી કથાઓ તદ્વન નવાન બીજે નહિં જોવાયેલી, નહિં વાંચના સાંભળવામાં આવેલી અને પ્રથમ ને જે ગુણો વંચાય તે તે ગુણો અહણું કરવાની વાચ્યકને ઘડીભર તો જિગ્યાસા થાય તેવી અને આત્માને આલદાદ ઉત્પન્ન કરે તેવી કથાઓ છે.

દરેક કથાના વર્ણનમાં અને ઉપસંહારમાં તે તે ગુણોનું સરફ, તેનું વિવેચન, તેના લગતા શુણુંદોષો, લાભદાનિનું નિરૂપણ અતિ વિદ્તાપૂર્ખ રસભરિત રીતે કર્યું છે.

ગુણોના વર્ણન ઉપરાંત પ્રસંગેપાત અનેક મહત્વના વિષયો જેવાં કે ઉપવન, ઝતુ, રાત્રિવર્ષને વગેરે; તેમ જ રાજકુળના પરિયયથી થતાં લાભો, સત્પુરુષોનો માર્ગ, આપધાતના દેખો, દેવદર્શન, પુરુષોના પ્રકારો, નહિં કરવાલાયક, છોડવાલાયક, ધારણું કરવાલાયક, વિશ્વાસ નહિં કરવાલાયક, અતિધિસંકારાદ અનેક વિષયો, છીકવિચાર, રતનલક્ષ્મણો, સામુદ્રિક, રતનપરીક્ષા વગેર લોકમાનસને આકર્ષક રથૂલ વિષયો, દેવગુરુથેમતત્ત્વનું અતુપમ સરફ, વ્યવસ્થાપનવાહ સ્થળ, આઠ માતિધાર્યનું સરફ, ધર્મતત્ત્વપરામર્શ, જિનપૂળનું વિરસ્તુતસરફ, સામાન્ય ધર્મોપહેશ, મૂર્તિપૂળ વિપથિક વર્ણન, અભક્ષય અનંતક્ષય ભક્ષણુદોપપણું આદિ ગંભીર ધાર્મિક વિચારો, ઉપવાન, ધર્મજરાપણ તથા મૂર્તિપ્રતિદ્ધા આદિ વિધાનો અને અંતર્ગત અનેક કથાઓ, સુભાષિતો આદિ વિવિધ વિષયો આપવામાં આવ્યા છે. જેથી કર્તાં આચાર્યમહારાજ કેટલા સમર્થ અને બહુકૃત આચાર્ય હતા અને તેમની આ કૃતિ પાંડિતલપૂર્ખ અને અર્થગંભીર એટલી અધી છે કે મનતપૂર્વક નિરંતર પઠનપાઠનથી વાચ્યક જરૂર આત્મકદ્વાણું સાચી શકે છે.

Reg. No. B. 314

આ અંથ ધર્ષા જ મહોટા હોવાથી એ ભાગમાં પ્રકાશન કરવાનો હોવાથી આ તેનો પ્રથમ ભાગનું પ્રકાશન કરવામાં આવ્યું છે. મૂળ અંથના સંપાદક, મહાન સંશોધક સાક્ષરશિરોમણિ કૃપાળું શ્રી પૂર્ણય-વિજયલું મહારાજશ્રીની લખેલી વિદ્વતાપૂર્ણ ગુજરાતી ભાષામાં મૂળ અંથમાં આવેલી છે તે જ પ્રસ્તાવના આ પ્રથમ ભાગમાં અમેઝે પ્રગટ કરી છે, નેથી મંચકર્તા પૂર્વચાર્ય અને સંપાદક મહાત્માશ્રીની વિદ્વતા માટે અપૂર્વમાન વાંચકુને ઉત્પન્ન થયા સિવાય રહેશે નહિ.

દીયામાં દીયા ટકાડી કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરાથી ચાલીથ ફેર્મ ફાઉન આઠ પેણમાં વિવિધ રંગીન ક્રવરાંકેટ મજબૂત બાઈડીગયા વધી જતી સખત છાપકામની મોંદવારી છાં સુદરમાં સુંદર આ અંથનું પ્રકાશન કરેલ છે.

કિંમત રૂ. ૩૦-૦-૦

પોર્ટરન જીદું

શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિનેશ્વરનું સચિત્ર ચરિત્ર.

પૂર્વચાર્ય શ્રી માનતુંગસુરીશ્વરજી રચિન શુભારે પાચ હજાર ઉપરાંત શ્લોક પ્રમાણે સંકૃત ભાષામાં રચેલ આ અનુપમ કૃતિનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ (અંથ) છપાય છે. દીયા કાગળો, સુંદર ગુજરાતી ટાઈપો, પ્રાચીન કલાની દશ્ઠિએ સુંદર પરિકર સાથેનો, પ્રભુનો ફેર્ટા, શાસનદેવ સહિત પ્રભુનો ફેર્ટા, શ્રી સમેતશિખર નિર્વાણ પાભાના વખતનો, મેહરનંત જન્માભિપેકનો, જ્યાં પ્રભુના ચાર કલ્યાણો થયા છે તે, સિંહપુરી નગરના વર્ણન સહિતનો અને સુંદર ક્રવર અંકટનો અને પરમ ગુરુદેવશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો વગેરે સર્વ રંગીન આઈ પેપર ઉપર સુંદર ફોટાઓ સાથે અને અલંકૃત બાઈડીગ સાથે પ્રગટ થયો. આ અંથમાં આર્થિક સહાય આપનાર પુરુષવંત ભાગ્યશાળી શ્રીમતં નૈન બહેનો કે બંધુઓનો પણ ફેર્ટા જીવનચરિત સાથે આ ચરિત્રમાં આપવામાં આવશે. સુકૃતની લક્ષ્યમાં ગાનેકાર ગાનબહિતિ માટે અવસ્થ લાભ કોધ પણ પરમ શ્રદ્ધાળું આત્માએ આસ લેતા જેનું છે. જીવનમાં આવે ગાનબહિતિનો પસંગ સુકૃત લક્ષ્ય અને પૂર્ણા પુરુષયોગ જ મળી શકે છે. આ ગાન અને પ્રભુભહિતિના ઉત્તમ કાર્ય માટે કોધ પુરુષપ્રભાવક નૈન બંધુઓની આર્થિક સહાયની જરૂર છે.

કલિકાળસર્વેજી શ્રી હેમવાંદ્રાચાર્ય મહારાજકૃત-

શ્રી ન્રિપષ્ઠિશ્લાકા પુરુષ ચરિત્ર મૂળ.

(બીજે ભાગ-પર્વ ૨, ૩, ૪.) (શ્રી અજિતનાથ પ્રભુથી શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ સુધી)

ત્રણ પર્વો સુભારે પચાશ ફેર્મભાં સુંદર ડિચ લેજર પેપર ઉપર સુંદર શાંકો ટાઈપમાં નિર્ણય-સાગર પ્રેસમાં પ્રતાકાર તથા યુક્તાકારે અને સાધજમાં છપાધ તૈયાર થયો છે, હજ સુધી વધતી સખત મોંદવારીને લઈને સુંદર કાર્ય કરાવતાં ધર્ષા મહોટા અથવા થયાં થયો છે. કિંમત પ્રતાકાર રૂ. ૧૦ શુક્કાકારે રૂ. ૮) પોર્ટરન જીદું પ્રથમ ભાગની બુજ યુક્તાકારે સિલિકે છે જે જ્ઞાનભાંડારોમાં રાખવા નેવી છે. કિંમત રૂ. ૪ ડીપીયા પોર્ટરન અલગ.

શ્રી પાર્થેનાથ પ્રભુ (સચિત્ર) ચરિત્ર.

(ધર્ષા ચેડી નકલો સિલિકે છે.)

આ શ્રી પાર્થેનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર, સુંદર, આર્થિક અને આત્મકલ્યાણ સાધનાર્થ હોવાથી નૈન સમાજમાં પ્રિય થધ પડવાથી, જિગાસુ નૈન બંધુઓ અને બહેનો આ ચરિત્ર અંથ બેટ મંગાવે છે, નેથી હે પણી નવા થનારા લાઈફ મેમ્બર બંધુઓ અને બહેનોએ રૂ. ૧૦૧) લાઈફ મેમ્બર હીના તથા રૂ. ૭) શ્રી પાર્થેનાથ પ્રભુ ચરિત્રના મળી રૂ. ૧૦૮) મેકલી આપશે તેમને (સલિકમાં હશે ત્યાં સુધી) બેટ આપવામાં આવશે. કિંમત રૂ. ૧૩) તેર.

મુદ્રક : શાઢ ગુલાબચંદ વસ્તુકાધ

મી સહોદર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાખાભીઠ-ભાવનગર.